

Kate Douglas Wiggin

Chim tuyết nhỏ

Dịch giả: Từ Vũ

Vào buổi sáng sớm Giáng Sinh, trong sự im lặng của một ngày vừa lên, những bụi tuyết rơi nhẹ nhàng trên những mái nhà, một đứa bé tí hon vừa chào đời trong một gia đình chim. Cả nhà chim đã có ý định từ trước là đặt tên cho bé là Lucy, nếu em bé là con gái, nhưng họ không nghĩ rằng bé gái lại được sinh ra đúng vào buổi sáng ngày lễ Giáng Sinh, và một đứa bé của ngày Giáng Sinh không thể nào lại có một cái tên quá nhẹ như vậy được - tất cả mọi người trong nhà đều đồng ý về điều này.

Thế là một cuộc tham khảo ý kiến đã diễn ra ngay trong khu vườn.

Ông Cầm, cha của bé mới vừa chào đời, đã nói rằng chính ông ta là người đã

đặt tên cho 3 đứa con trai nên ông ấy để dành phần danh dự này cho bà Cầm ; Cậu bé Đô thì lại muốn đứa bé tên là " Thy ", vì nó xinh xắn với những sợi tóc con gái xoắn tít sẽ ngồi bên cạnh cậu bé trong lớp học; Cậu Bôn thì chọn cái tên là " Liên " vì Liên là một nữ y tá đã từng theo học lớp âm thanh với cậu lúc cậu còn nhỏ cho đến lúc cậu biết mặc quần dài và đó là cái tên gọi đến tất cả những gì thoải mái, an toàn nhất theo cậu.

Chú Dắc thì nói rằng tên của một đứa bé gái thứ nhất trong nhà phải là tên của chính mẹ nó bất kể cái tên đó đẹp hay xấu.

Phần bà nội thì bảo là bà không muốn tham dự vào chuyện bàn cãi này . Việc này làm cho tất cả mọi người đều sức nhớ lại rằng bà Cầm đã chọn tên Lucy, một tên đầy may mắn trong cuộc sống, tên của chính mẹ bà, bà nội , và chính bởi thế nên nếu bà can dự vào việc chọn tên thì có vẻ thiếu tế nhị nếu bà đề nghị với người khác cái tên mà bà ao ước một cách rất tự nhiên : Lucy .

Huy, bé nhất nhà cho đến lúc mà bé gái chưa ra đời , đang ngồi thu mình trong một góc, không nói năng gì, nhưng cũng thầm nghĩ rằng bây giờ lại có một đứa bé mới trong nhà nhất là con gái, rất có thể nó sẽ không còn được quý mến chiều chuộng như trước nữa . Huy cảm thấy trong lòng cậu là một sự ghen tỵ. Nhưng đây là một vấn đề quan trọng cần phải được giải quyết, giải quyết ngay tại chỗ, nhất là mẹ đã yêu cầu, và mọi người nhận thấy rằng đó là một sự khó khăn để cùng đưa đến một quyết định một cách hoàn toàn khôn ngoan, đúng đắn và hoàn hảo.

Lý do mà vấn đề được mọi người bắt buộc phải thảo luận ngay trong buổi

sáng nay vì bà Cầm đã tuyên bố chắc nịch rằng bà không thể tự cho phép bé gái vừa ra đời của bà không có tên vào buổi tối hôm đó. Mọi người trong nhà ai cũng biết rằng bà Cầm là một người đàn bà đầy cá tính nhất là mỗi khi phải quyết định một việc gì, bà bảo rằng nếu để em bé không có tên thì việc này sẽ làm cho bà phải phiền não từng giờ từng phút. Bà còn nói thêm là nếu mọi người không thể làm cho đầu óc mình sáng tỏ trong vòng 24 tiếng đồng hồ thì đó là điềm ứng trước rằng- *(ở đây tôi không dám nói rõ thêm vì sợ rằng bạn sẽ nghĩ xấu về bà mẹ đáng yêu nhất thế giới này)*.

Cũng chính vì để suy nghĩ nên Đô đã lôi chiếc xe đẩy bằng chân có ba bánh mới toanh và ra khỏi nhà chạy lên chạy xuống trên vỉa hè đá lát vuông chân người qua đường trong lúc đó thì trên một bậc thềm cao vì vừa nghĩ lại vừa hát mà Bôn đang mệt lử cả người.

Nhưng Huy thì vẫn không rời khỏi cảnh tượng đầy huyền ảo này. Cậu ta đang ngồi trên cao của chiếc cầu thang tại hành lang, thỉnh thoảng đập đầu vào thành tay vịn, như một cách để giải tỏa sự bức bối của cậu rồi sau đó cậu cố nén lại trong lúc chờ đợi "tuyên chiến" nếu "đứa bé gái đầu tiên này" "đẩy" cả gia đình vào sự tranh cãi vì một chuyện chẳng có gì gọi là quan trọng .

Trong khi đó thì bà Cầm ở trong phòng, tuy có vẻ hơi yếu nhưng rất sung sướng với bé gái sơ sinh bên cạnh và cái chức năng làm mẹ rộng mở trước mặt bà .

Người nữ y tá đang nấu cháo trong bếp , cả gian phòng tối nhưng thật yên tĩnh. Lửa trong chiếc lò sưởi đang như reo vui. Nếu những cánh cửa cái

đóng kín thì những chiếc cửa sổ ở mé bên, nghiêng về mé nhà thờ Dòng Chúa Cứu Thế, ở gần đó, đều mở hé.

Bỗng dưng, một thanh âm vang đi trong bầu không trung sáng rực và cuốn vào trong căn phòng. Một đội nam đồng ca thiếu niên đang hát thánh ca Giáng Sinh. Càng lúc càng rực lên một màu hồng trong suốt, giọng thật êm, đầy hy vọng và niềm vui, như giọng của những đứa trẻ bao giờ cũng có. Càng lúc càng phong phú nỗ bùng giai điệu du dương như một sự sung sướng đang căng thẳng vụt rơi trên nhau trong niềm hoan hỉ thật hài hoà :

*" Cùng hát mừng, các anh em, cùng hát mừng,
Hát mừng niềm vui tràn trề,
Hát mừng những tin vui,
Hát mừng niềm vui!,
Và nguyện cầu một Giáng Sinh bình an hạnh phúc,
Cho tất cả nhân loại.
Cùng hát mừng, các anh em , cùng hát mừng,
Cho ngày Giáng sinh trở lại."*

Một tiết khác tiếp theo vẫn với điệp khúc đầy niềm vui :

*" Và nguyện cầu một Giáng Sinh bình an hạnh phúc,
Cho tất cả nhân loại .
Cùng hát mừng, các anh em , cùng hát mừng,
Cho ngày Giáng sinh trở lại."*

Bà Cầm có cảm tưởng rằng âm nhạc đang lững lờ trôi trong giấc ngủ nhẹ nhàng của bà. Bà và bé vừa chào đời đã cùng dạt trôi vào thiên đàng và các thiên thần đã đón mừng họ .

Bà mở mắt và kéo em bé lại gần bà hơn. Trông nó giống như một bông hồng thắm trong sữa, bà ngắm nghĩ, màu hồng này và bông hoa trắng của con gái , hay giống như màu hồng của bé gái ngây thơ, với hào quang của mái tóc vàng nhạt, mịn màng còn hơn những sợi tơ tằm nữa.

"Cùng hát mừng, các anh em, cùng hát mừng,

Hát mừng niềm vui tràn trề,

Hát mừng những tin vui,

Hát mừng niềm vui!"

Giọng hát ngập tràn niềm vui .

- Tại sao lại như vậy được nhỉ ! con gái bé của mẹ ! - bà Cầm thì thầm với một giọng êm dịu đến ngạc nhiên - Tại sao mà mẹ lại có thể quên mất hôm nay là ngày gì nhỉ ? Con là một hài nhi Giáng Sinh, như thế từ nay trở đi chúng ta sẽ gọi con là Carol - Mẹ là mẹ của bé Christmas Carol!

- Cái gì chứ ?. Ông Cầm ,từ ngoài bước vào thật nhẹ và khép cửa lại sau lưng ông, hỏi .

- Tại sao ? anh Cầm, anh cứ nghĩ xem, "Carol" là cái tên thật êm dịu cho một em bé sinh vào ngày Giáng sinh có phải đúng không anh ?

- Tên này đến với em vào lúc nghe tiếng hát trong khi em đang nửa thức nửa ngủ. Bà Cầm nói tiếp .

- Anh cũng thấy đó là một cái tên thực dễ thương em ạ, hình như cũng giống

như em và anh nghĩ rằng cô bé tí hon của chúng ta sẽ có cái may mắn trở nên đẹp đẽ như mẹ nó về sau này ...

Thế là Carol trở thành tên của cô bé .

Lẽ tất nhiên, cái tên này cũng làm cho một vài người trong nhà cho là quá giản dị, còn cho chú Dắc thì vừa cười vừa tuyên bố rằng một số người trong gia đình nhà Cầm có thể không thoả mãn lắm chỉ vì tên Carol quá ngắn nhưng về phần bà nội, một người rất yêu quý trẻ em, thì lại nghĩ rằng cái tên không hay bằng tên Lucy nhưng bà cũng hoan hỉ vì mọi người sẽ cho rằng đó là tên gọi tắt của tên Caroline.

Rất có thể vì được sinh ra vào thời gian nghỉ lễ nên Carol là một em bé hoàn toàn hạnh phúc.

Lẽ dĩ nhiên, em còn quá nhỏ để hiểu được sự vui sướng của thời kỳ Giáng Sinh song theo như lời mọi người vẫn thường nói thì tất cả đều tùy thuộc vào sự khởi đầu may mắn và Carol mặc dù đang hít thở một cách vô ý thức mùi hương ngát của những món đồ trang hoàng xanh tươi và mùi bữa ăn thịnh soạn của ngày lễ trong khi đó những hồi nhạc ngựa kéo xe trượt tuyết chạy ngang qua nhà cùng tiếng cười sung sướng của trẻ em có thể lọt vào đôi tai nhỏ tí của em bé để làm em tỉnh thức với niềm ngạc nhiên thích thú cùng cái thế giới vui tươi mà em vừa đến sống.

Đôi gò má và đôi môi cô bé đỏ ửng như trái cây nhựa ruồi (houx) , màu tóc bé là cả một thế giới màu lửa bùng của ngọn nến Giáng sinh; đôi mắt bé ngời sáng như sao, tiếng cười của bé là tiếng chuông reo của chuông Giáng

Sinh và hai bàn tay nhỏ tí của bé luôn rộng mở như để tặng biếu .

Đúng đấy là một sinh vật nhỏ bé nhưng lại thật rộng lượng như chưa bao giờ người ta được trông thấy ! Một muống súp bánh mì tròn sữa đều được bé chia xẻ với mẹ hay cô y tá lúc hai người này nếm thử trước khi cho bé ăn. Một chút bánh ngọt hay một mẩu kẹo mứt trong những ngón tay nhỏ xíu của bé cũng đã được bẻ ra làm hai, làm ba để chia cho ông Cầm, Bôn hoặc Huy và lúc mà cha, chú hay anh của bé giả bộ nhăm nháp mẩu bánh được chia với một vẻ thoả mãn thì bé vỗ vỗ hai bàn tay hay bi bô bằng một giọng đầy vẻ hài lòng vui thích.

- Sao em bé lại làm được thế nhỉ ?. Ông Cầm lên tiếng rồi nói tiếp - Không một ai trong bọn đàn ông chúng ta làm như vậy được .

- Em cũng không biết nữa !. Bà Cầm đáp lại rồi như muốn lôi cuốn tâm trạng của người chồng yêu quý của bà, bà nói tiếp:

- "chỉ có một điểm đặc biệt : bé là một em bé của Giáng Sinh, và bé là một phần nhỏ tí của ngày sinh nhật thiêng liêng mà thế giới này chưa từng được biết !".

Courbevois, 15.12.2008.

Nguồn: <http://newvietart.com>

Được bạn: Ct.ly đưa lên

vào ngày: 26 tháng 12 năm 2009